

„ספטמבר השחור“ ו„אצבע אלוהים“ מתחרים במשלוחים אוויריים של גוויות

בקופנהאגן, ממעטפת-נפץ שנשלחה אליו מבירות.

● ב-8 בדצמבר אירעה התפוצצות בדירתו הפאריסאית של נציג האירגון לשיחרור-פלסטין שם, מוחמד אלי-משא-רי. בחקירה הסתבר כי המשארי נפצע מהתפוצצות מיטען שהונח בתוך מכשיר הטלפון שלו ושהופעל מרחוק באמצעות איתות אלחוטי. רגלו של המשארי נקטע עה. הוא מת מפצעיו בראשית חודש ינואר השנה.

● בשבוע שעבר אירעה התפוצצות דומה לזו שקטלה את המשארי, בבית-מלון קטן בניקוסיה, שם התגורר בשיר עבד אל-ח'יר, נציג הפתח בקפריסין. הוא מצא את מותו במקום.

מארוקאי, שעבד בשירות ישראל, הפך לאחר-מכן לסוכן המחבלים וירה במפעילו הישראלי.

פרשה זו, למרות שהיא מסמלת כביכול את תחילתה של המלחמה החשאית, היא יוצאת-דופן. נראה שלאירגוני המחבלים, ובמיוחד לספטמבר השחור, אין בה כל חלק, והיא אינה אלא תקרית אישית שהשתרבה למלחמה הטוטאלית.

כאשר נראה היה, בעקבות טבח מינכן, כי זירת ההתמודדות הערבית-ישראלית חוזרת אל משרדי הדואר ואל השחקים, באמצעות מעטפות-הנפץ והטיפות המטור סים, אירעו כמה אירועים חריגים, מעוררי מחשבות.

● ב-16 באוקטובר 1972, נורה איש

פיצוץ בפאריס
ערבים ואנשי שמאל מפגינים בפאריס נגד ישראל, כשהם נושאים דגלים פלסטינים וכרזות עם תמונתו של מחמוד אל המשארי. נציג אירגון השיחרור הפלסטיני בפאריס, שהתרוסק בדירתו מפצצה שהופעלה מרחוק בעזרת גלי קול שהועברו דרך הטלפון.

נחש נחשך נחש

מלבד מאבקם למען מהפכה פלסטינית, חלקם הם שמאליים בעוד שהאחרים הם קנאים, אחרים בעלי מחשבה קרה. כל אנשי ספטמבר השחור נשבעים, שבועת התאבדות' להקריב את חייהם, במקרה הצורך יחד עם חיי אויביהם.

עד כאן דיווחו של גילן, ניתן רק להוסיף לתיאורו כי זהו מיבצע כמעט בלתי-אפשרי לגלות את אנשי ספטמבר השחור ולהסלם. הם יושבים בתאים חשך איים במדינות ערב, מגיחים לפעולות מהירות בחו"ל, נמנעים מקשרים עם זרים, ואפילו מודיעין מעולה, הפרוש על פני כל תבל, יתקשה לאתרם לפני שהם פועלים. במצב זה, רק טבעי הוא ש„אצבע אלוהים“ פעלה עד כה נגד אנשי הקשר שלהם, ונגד תומכיהם האפשריים, במקום נגדם אישית.

ספק אם חיסולם תרם במשהו לחיסול הטרור הערבי. מי שמוצא סיפוק לרגשי הנקם שלו במותם של ערבים, ודאי היה שבע-רצון מפעילותה זו של אצבע אלוהים. אך למי שקיווה שאצבע אלוהים תחטט בתאים החשאיים של האירגון הרצחני, תדלה ממנו מידע סודי, ותחסל את הרוצחים עצמם, לפני או בשעת פעור לתם, היתה סיבה טובה להתאכזב.

בעתונות האירופאית אומנם החלו ל-הופיע סיפורים מפורטים על ספטמבר השחור.

הם לוו בשמות של המנהיגים כביכול של אירגון זה, מאבו עיאד עד אבו ג'יהד ועד עלי חסאן סלמה הבן, אבל האמת היא שתעלומת ספטמבר השחור נשארה בעינה. ייתכן שמהותו המיוחדת של גוף מיסטי למחצה זה, היא שגרמה לכך שאצבע אלוהים לא השיגה עד היום בעצם אף אחד מאנשיו.

בגליון האחרון של הירחון הישראלי ופלסטין המופיע בפאריס, כותב עורכו, מקסים גילן, הנחשב לבעל מידע טוב על המתרחש בחוגי הפיזדאיון: „ספטמבר השחור שאל מלח"י את המיכנה התאי, של יחידות פעולה המורכבות מלא יותר מחמישה אנשים... התאים נשלחים לארץ יעוד, שיכולה להיות מדינה ערבית או כל מדינה אחרת, שם הם פוגשים נציג של האירגון לשיחרור-פלסטין או דיפלורט מט ערבי... מאנשיקשר אלה, שאינם אנשי ספטמבר השחור הם מקבלים סיוע לוגיסטי, מקומות מחבוא, דרכונים אמיתיים או מזוייפים ולפעמים גם נשק וכסף, בסיוע זה הם יכולים לבצע פעור לות המתוכננות במרחק רב, במקומות בטוחים בערים כמו בלגראד או ברלין.

„כל תא הוא עצמאי באופן מוחלט, וחבריו מכירים לכל היותר, שני מפקדים אחראיים, מידע על כל איזור פעולה מרוכז במפקדות מקומיות המשונות את מיקומן בהתמדה. באירופה, למשל, היתה המפקדה בשווייץ, לפני שהועתקה ל-מקום אחר באירופה המזרחית.

„דבר נוסף האופייני לאירגון: אין לו מנהיג בודד. לכן אין לו ראש שניתן לכרות אותו, אלא מספר ראשים מקרימיים דמויי-הידרה, שניתן להחליפם בקלות במקרה של רצח. מצב זה אפשרי בשל מטרות הגוף, שבשלב זה אינן של כוח-פוליטי, אלא מסטיות יותר... נראה שיש מעט מאוד אידיאולוגיה משותפת לחברים השונים של ספטמבר השחור,

החזית לשיחרור פלסטין ברומא, עדל והיל זועייתר, בפתח ביתו. שני אלמונים, לבושים כמעילי גשם, ירו בו ונעלמו כאילו בלעה אותם האדמה, אחרי שהותיר רו במקום מכונית שכורה.

אין ראש לכריתה

השאלה היתה כמובן אם אצבע אלור הים בוחרת באנשים הנכונים להענשה או שקורבנותיה הם מקריים, ונבחרים רק משום שקל להגיע אליהם יותר מאשר אל האחרים. מה שהיה ברור הוא כי אף אחד מהם לא היה איש ספטמבר השחור ולא חבלן פעיל. הם היו נציגים פוליטיים של האירגון לשיחרור-פלסטין, שבוודאי תמכו במחבלים ובמעשיהם, אך

● ב-25 באוקטובר 1972, החלו מעט פות-נפץ להתפוצץ גם בכמה בירות עיר-בית, שלשם נשלחו מבתי-דואר ביוגוסלביה ובלבנון. בלוב, באג'יר, בבירות ובקאהיר, התפוצצו מעטפות-נפץ. נציג האירגון לשיחרור פלסטין בלוב, מוסטא-פה אברזייד, נפצע קשה שעה שפתח מעטפת-נפץ.

● ב-18 בנובמבר נורה ונהרג בפאריס, עתונאי סורי, שהיה מקורב לאירגוני הר-חבלה. תעלומת מותו טרם פוענחה עד היום.

● בראשון בדצמבר נפצע נציג הפתח

קצין מודיעין ישראלי

השבוע, כאשר הגיעו הידיעות מספרד על הריגתו של הישראלי משה חנן ישי, בן ה-36, ברחוב הראשי של מדריד, כתבי סוכנויות הידיעות מסרו ממדריד כי על גופו של ישי נמצאו רשימות שונות כתובות בצופן. בהודעה שפרסם ספטמבר השחור בקאהיר, נאמר כי משה חנן ישי לא היה אלא קצין מודיעין ישראלי, האחראי לרשתות החבלה הישראליות באירופה, והיה קשור לרצח נציגי המחבלים ברומא ובפאריס.

על-פי פירוט מודיעין, נראה כי ישי הכיר את האיש שירה בו מספר כדורים מאקדה עם משתיק קול, בשעתיים שחלפו מאז נורה ועד שנפח את נשמתו, הספיק ישי לספר לקציני המשטרה הספרדית כי האיש שירה בו הוא פלסטיני ששמו אחמד מג'ד אלי-אמאד.

עיתוני ספרד וצרפת כתבו השבוע, כי יתכן אפילו שהרוצח והנרצח הגיעו יחד ל-ספרד, וכי הרוצח עבד בשירותו של ישי, אם אומנם נכונה תיאוריה זו, הרי שרצח ישי מהווה פרק ממלחמת חיסול הדדית של אנשי הצללים, בה נחש נושך נחש במחשכים. איך ניתן בצורה זו לחסל את הטרור? אפילו לאצבע אלוהים אין פת-רוגים.

חיסול בניקוסיה
מפגינים יוונים קפריסאיים, הנושאים כרזות אנטי-ציוניות, מלווים את ארוננו של בשיר עבד אל-ח'יר, נציג הפתח בקפריסין, שנהרג השבוע בהתפוצצות מיטורית בחדרו במלון בניקוסיה.